

3.3.11. Розподіл площі лісів рекреаційно-оздоровчих лісів за класами естетичної оцінки, пішохідної доступності, додаткової оцінки, рекреаційної оцінки, стійкості до рекреаційних навантажень, стадіями рекреаційної дегресії, га

Класи	Естетична оцінка	Пішохідна доступність	Додаткова оцінка	Рекреаційна оцінка	Стійкість до рекреаційних навантажень	Стадія рекреаційної дегресії
-------	------------------	-----------------------	------------------	--------------------	---------------------------------------	------------------------------

ЗОНА ІНТЕНСИВНОЇ РЕКРЕАЦІЇ

1.0						11.2
2.0	8.6			11.2	1.8	
3.0	4.4	11.1			9.4	
4.0						
5.0		0.1	11.2			
РАЗОМ						
	13.0	11.2	11.2	11.2	11.2	11.2
СЕРЕДНІЙ КЛАС	2.3	3.0	5.0	2.0	2.8	1.0

ЗОНА ЕКСТЕНСИВНОЇ РЕКРЕАЦІЇ

1.0						179.3
2.0	126.4			124.0	4.2	
3.0	7.1	179.3		55.3	130.9	
4.0	11.1				9.3	
5.0	41.5		179.3		34.9	
РАЗОМ						
	186.1	179.3	179.3	179.3	179.3	179.3
СЕРЕДНІЙ КЛАС	2.8	3.0	5.0	2.3	3.4	1.0
УСЬОГО						
	199.1	190.5	190.5	190.5	190.5	190.5
СЕРЕДНІЙ КЛАС	2.8	2.9	4.8	2.2	3.2	1.0

Відповідно до «Методики визначення показників рекреаційної характеристики земель», (Ірпін, 2000), естетична оцінка визначає рівень привабливості пейзажів. Встановлюється за п'ятибальною шкалою. Найвищий клас естетичної оцінки – 1.

Клас пішохідної доступності – відстань від більшої частини ділянки до межі населеного пункту, рекреаційного закладу, дороги загального користування. Визначається за п'ятибальною шкалою. Клас 3,0 відповідає відстані 1001-2000 м, 501-1000 м, 251-500 м відповідно.

Додаткова оцінка характеризує наявність вартих уваги пам'яток і елементів благоустрою, ягідників. Визначається за п'ятибальною шкалою. Найвищий клас додаткової оцінки – 1.

Рекреаційна оцінка встановлюється на основі суми трьох показників – естетичної оцінки, класу пішохідної доступності та додаткової оцінки. Визначається за трибальною шкалою. Найвищий клас рекреаційної оцінки – 1.

Стійкість природних комплексів до рекреаційних навантажень залежить від біологічних властивостей деревних порід та природних умов в яких вони ростуть. На основі визначеного ступеня стійкості встановлюється допустима рекреаційна ємкість території, яку такий показник характеризує. Найвищий ступінь стійкості до рекреаційних навантажень – перший.

Під рекреаційною дигресією слід розуміти порушення природного середовища в результаті впливу на нього відпочиваючих. Визначається за п'ятибальною шкалою. Найменш порушені ділянки відповідають першій стадії рекреаційної дигресії.

3.4. Екологічний стан лісів

Стан і динаміка лісового фонду дають можливість в цілому оцінити екологічний стан лісів підприємства на рік лісовпорядкування. Усі види господарської діяльності велися згідно чинних нормативних актів. Вони були направлені на підвищення якісного стану і продуктивності лісів, збереження і підвищення їх захисних властивостей. Негативного впливу на навколишнє середовище господарська діяльність не спричинила.

Промислові підприємства, які завдавали б шкоди лісу на території розташування агролісгоспу відсутні.

Територія агролісгоспу на 4,0 % знаходиться в зоні радіаційного забруднення (табл. 3.4.1). Вся територія забруднення приходить на 3 зону.

3.4.1. Розподіл площі земель лісогосподарського призначення за зонами радіаційного забруднення станом на 01.01.2024 р.

Зона, підзона	Щільність радіоактивного забруднення, ki/km^2	Площа, га	Номери кварталів
Зона ЗБ	2,01 -5,00	445,0	Майстерська діляниця № 2 кв. 23, 24, 32, 33, 35

З ряду причин протягом проєктного періоду загинули деревостани на загальній площі 16,1 га. Це переважно лісові культури попереднього проєктного періоду. Основні причини загибелі - несвоєчасне проведення лісівничого догляду.

Знеліснення вкритих лісовою рослинністю лісових ділянок на території агролісгоспу протягом проєктного періоду не відбувалось.